

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 726. Usque Ad Annum 813

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117859

§.55. Alcuinus contra Felicem scribit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66091](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66091)

- Sæcul. VIII. A. C. 792. *ma Servi? Nam demonstratur, quod sit*
Servus Dei & filius Ancillæ ejus, non
solum obedientia, ut plerique explicant,
 p.850. *sed natura. In qua forma æternum sub-*
jectus erit Patri, si Divinitatis Humani-
tatisque ejus nulla est distinctio? In alio
 I. Jo. 2. I. *S. Joannes Apostolus Jesu Christo tri-*
 p.858. *buit, argumentum eruebat hujusmodi:*
Advocatus est Mediator, qui apud Pa-
trẽm pro peccatoribus intercedit; quod
de vero Deo non est accipiendum, sed de
homine, quem assumpsit. (*) Ad hæc
 Lib. VII. *probanda Felix multos Textus ex Scri-*
 p.895. *ptura & Patribus detortos & truncatos*
afferebat; præcipue vero nitebatur Li-
turgia Hispaniæ, ubi sæpe dicitur, quod
Filius Dei adoptaverit Naturam Huma-
nam, & de Adoptione sæpe fit mentio.

§. LV.

Alcuinus contra Felicem scribit.

- Alc. ep. 4. 8. **H**oc Libro Felicis in Franciam delato,
 Rex Carolus Alcuino præcepit, ut
 responderet. Ille hanc provinciam lu-
 benti

(*) In hac tota Dissertatione error Felicis inde
 originem trahit, quod in Jesu Christo Naturam
 & Personam confundat, sicut maxime in hoc
 loco. Nam Filius Dei non assumpsit Hominem,
 sed assumens Naturam Humanam factus est
 Homo.

benti animo in se suscipiens rogavit Re-
 gem, ut descripta Libri exemplaria Pa-
 pæ, Paulino Patriarchæ Aquilejensi,
 Richboldo Archiepiscopo Trevirensi,
 Theodulfo Episcopo Aurelianensi, Viris
 illa ætate doctissimis, mitteret, & ipse
 sibi moram ad consulendos Patrum Li-
 bros poposcit. Paulinus contra hanc
 Hæresim concinnavit tres libros, quos
 habemus, Regi Carolo, quo jubente scri-
 pti fuere, dedicatos. Alcuinus vero
 conscripsit libros septem, in quibus pres-
 so pede Felicem refutat. Dicit hanc
 Hæresim Ecclesiæ pacem, qua frueba-
 tur, turbasse, & exprobrat exiguum nu-
 merum illorum, qui eam in mundi an-
 gulo contra Auctoritatem Ecclesiæ Uni-
 versalis sectabantur. Tum ad ipsius
 Quæstionis summam veniens dicit, illos
 in Nestorii Hæresim relabi, qui in Jesu
 Christo duos Filios Dei, unum Natura-
 lem alterum Adoptivum distinguunt, i-
 tem duos Deos unum verum alterum
 nuncupativum. Non posse esse eundem,
 qui dicit: *Ego sum Deus Abraham, Deus*
Isaac & Deus Jacob, & cui dicit: Ecce
constitui te Deum Pharaonis. Nec so-
 lum nuncupative Deum esse, de quo
 S. Paulus dicit, *Deum esse super omnia,*
 loquens de Jesu Christo, qui secundum
 carnem ex Judæis ortus esset. Rursus
 interrogat: *Quare Ecclesia S. Virginem*
 Mm 5   appellat

Sæcul. VIII.
 A. C. 792.

Post. Alcuin.
 p. 1765.

Lib. I. p. 786.
 p. 787.
 p. 792.

Ex. 3. 6.
 7. 1.

Rom. 9. 5.
 p. 794.

S. Hilarii, Theophili Alexandrini, S. Am-
 brosii, S. Gregorii Nazianzeni, S. Petri
 Chryfologi, S. Bedæ, Victoris Capuani,
 Cassiodori, & S. Gregorii Papæ. Quod
 ideo notavi, ut videat Lector, quos Li-
 bros in manibus habuerit, eique Patres
 Græcos æque familiares fuisse ac Lati-
 nos. Felix contendebat, Jesum Chri-
 stum non esse proprie Deum, quia legi-
 mus, Deum fuisse in illo. Alcuinus re-
 spondet, inde etiam secuturum, nec Ver-
 bum Deum esse, nec ipsum Patrem, cum
 Jesus Christus dicat: *Quia ego in Pa-*
tre, & Pater in me est. Ad objectio-
 nem, quod Jesus Christus dicatur Ad-
 vocatus, respondet, Jesum Christum
 eo modo (*) pro nobis intercedere, quo
 dicitur Spiritus Sanctus postulare pro
 nobis gemitibus inenarrabilibus. Hæc
 metaphorice dicuntur.

Sæcul. VIII.
 A. C. 792.
 p. 856.
 p. 868.
 L. V. p. 855.

Joan. 14. 12
 p. 858.
 Rom. 8. 26.

Ad Textus Patrum a Felice citatos
 Alcuinus respondet demonstrando, quod
 eos vel inepte adhibuerit, vel corrupe-
 rit. Tandem ad Auctoritatem a Litu-
 rgia Hispanica desumptam dicit, quod
 illius Auctores in Orationibus, quæ refe-
 runtur,

L. VI. p. 872.
 Lib. VII.
 p. 883.
 p. 895.

(*) Inde dispicimus, quod longe alia oran-
 di ratio sit Jesu Christi in Cælo ac Sanctæ Vir-
 ginis ac Beatorum; nec ab Oratione Christi ad
 Orationem Sanctorum quoad modum semper
 bona sit argumentatio.

Sæcul. VIII. A. C. 792. runtur, videantur esse Hæretici, Nis-
forte, inquit, tu eas depravasti, quemal-
modum & alios textus, nam vox Assum-
ptio loco vocis Adoptio ibi legi dicitur.
Nos autem Auctoritate Ecclesie Romana
nitimur. Refert postremo aliquas Ora-
tiones, in quibus Jesus Christus Filius
Dei unicus nominatur, suntque illæ ipsæ,
quas hodieque, & in iisdem Festis reci-
tamus.

§. LVI.

*Alii contra Felicem & Elipandum
Libri.*

*Libell. Paul.
to. 7. Conc.
p. 1022.*

*Ep. Car. p.
1048. 1049.
Coit. an.
793. n. 15.*

Elipandus data usque in Franciam epi-
stola Encyclica ad Episcopos, & alia
speciatim ad Regem Carolum directa
suam Doctrinam propugnabat, ejusque
litteræ in Concilio ex diversis provin-
ciis collecto recitatæ sunt. Quadam ve-
ro die Episcopis in atrio Palatii confiden-
tibus, Diaconis, Presbyteris omnibus-
que Clericis circumstantibus, ipso Rege
præsente allata est Elipandi Epistola, qua
perlecta Rex e sede sua surgens diu de
Fide verba fecit, & addidit: *Quid vobis
videtur? ab anno superiore, ex quo hic
error spargi cepit, magno horrore usque
ad extremas Regni nostri partes exceptus
est. Maxima ergo cura tollendum exi-
stimo.* Cum Episcopi aliquot dierum
moram petiissent ad dicendam senten-
tiam